

אבל גם כן יש לו שכר הרבה לחתת להאנשים האלה, שטוחים ועמלים בכל כוחם להציל ישראל מיד גוים, ולהציל עשוק מיד עושקו, מה טוב חלכם, ומה נעים גורלים.

5. שלום קרניאל היי"

שני חברים, חילילים פשוטים נפלו במערכת היישוב - כך תאמר לשון השגרה, ואני נאמר בלשונו העתיקה: שני עלות נחרבו... חי אדם יקרים הם, וכל יחיד מkapל בתוכו היהדות. חי אדם אחד שkol לנגד כל מעשה בראשית", כי עולם שלם ו"אדם אחד שkol לנגד כל מעשה בראשית", כי למען שחרור מולדתנו לא יקר לנו כל קרבן. החיים יקרים לנו ואנו רוצים לשמרם עליהם משמרות מעולה, אולם יש ערכיים אשר יקרים מכל ואשר למענס כדאים החיים ובעליהם אין חינוי חיים, אלא התנוונות ושפנות. מולדת זו הערץ שבעלדי צפויים אנו לכליון והשלפה מתמדת. אנו בארץ אבותינו ועל אחת כמה וכמה מיליון אחינו בגללה המשוערים לגאלה. על מולדת זו לא נותר בשום פנים ובشום תנאי, אף כי נשלם עבורה כופר רב.

"וاعבור עלייך ואראך מתבססת בדמיך ואומר לך בדמייך חי ואומר לך בדמייך חיי" - המאורעות שפרצו בארץ עם ההכרזה על המדינה היהודית, לא באו לנו כהפתעה. חשנו תמיד כי לידת המדינה העברית תבוא מתוך קורבנות אדם ורכוש, והנה באו הדברים. אולם הפעם שורתה ההכרה כי דמיינו לא נשפך לחיננס, הדם שנינו לנו לעת הזאת, דם ברית הוא בחכלי הלידה של שרוור המולדת. הננו תפילה שברית זו הנברשת כתעת בין היישוב והארץ בדם המוגינים, תהיה לברית עולם." ולא ינתשו עוד מעל אדמותם אשר נתתי להם אמר ר' אלחיך".

6. מתוך מכתבו של גד עזרא היי"

בס"ד טז' אדר התשס"ב. גליתי של יקרה, אם המכתב הזה יגיע אליו סיכון שקרה לי ממשהו. היום בבורק קיבלנו הודעה שהמבצע המתוכנן מأتמול יבוצע בע"ה היום. אמרתי לך שהמבצע השתנה והוא לא מה שהיה צריך להיות, לא רציתי להציג אותך יקרה שלי. היה לי קשה לא לספר לך את האמת אבל העדפתית את זה מאשר תשגעי מdagga - "משני מפני השлом" - גם שלום הנפשי של האדם אותו אתה אוהב יותר מכל יתבצע בבורק קיבלנו הודעה שהמבצע המתוכנן מأتמול יבוצע בע"ה היום. אמרתי לך שהמבצע השתנה והוא לא מה שהיה צריך להיות, לא רציתי להציג אותך יקרה שלי. היה לי מאד קשה לא לספר לך את האמת אבל העדפתית את זה מאשר תשגעי מdagga - "משני מפני השлом" - גם שלום הנפשי של האדם אותו אתה אוהב יותר מכל עלי האדמות. אהובה שלי, אני מרגיש שמצד אחד אין דבר שאני רוצה בעולם יותר מלחיות איתך, לא אהוב אותך ולהקדים איתך בית ומשפחה, אבל מצד שני אין דבר שאני רוצה יותר מלהיות למבצע הזה ולחוכות את הנבלים האלה מכח כזו גדולה כדי שלא ייחשו אפילו לעשות עוד פיגוע או אירוע חבלני ויקחו בחשבון שככל פעם שייעשו זאת נכה אותנו במקומות הכיכוב שיכול להיות, ונניה מוכנים לשלם את המחיר. אני מוכן להיות המחריז הזה. אל תעכסי עלי אהובי, אבל ברגעים כאלה הרגש הכלל ישראלי שלך הוא זה שהוא שאמור להויליך אותך, ועליך להלום ברשעה בגין לך חיים פרטיטים. בנסיבות דוד הין ונסיבות גט כיריות לפני יציאה למלחמה... הצער היחיד שלי הוא העובדה שתת צטערני ושאני לא אזכה להיות זה שהיגורים לך להיות מאושרת. "כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד" - הכל לטובה, גם זה. אני מבטיח לך שאיפה שאני נמצא זהה המקום הנפלא ביותר שקיים, אני לא סובל ולא מצטרע. הצער היחיד שלי הוא על הצער שיגרם למי שנשאר - לך ולשפחה ולחברים. תפיצית את הבשורה יקרה: "אין יושם תמיד להיות בשמחה". זה מה שהוא מבקש מך, גם אם זה קשה.

1. **הרב אושרי זצ"ל שוו"ת ממעמקים סימן ז'**
ובעת תפילה הבוקר, כשההש"ץ ר' אברהム יוסף היל"ד התחל לומר את ברכות השחר באימה ויראה ברתת זועע, משוגע לברכת 'שלא עשי עבד', קרא בקהל מר לאדון האדונים: 'איך אוכל לומר ברכה זו בשעה שנמצאים אנחנו בעוצר ושבוי, וחינם נמכרנו ולא בכיסף? איך יכול עבד ברכבת בן חורין בשעה שモות עבדות נתנו על צווארו ומוסרי שביה תנונים על גופו?! איך יכול עבד נתון למרמס חרפת אונש, המחרס לחמו ומימי ומשביעו רושע עשי עבד?' הלא לצחוק ולעג היה, כמשוגע וכמתלה לה שאין בו דעת ותבונה! והרי כל גדול בידינו הוא, שיש לכוון בתפלה וברכה, ושפיו ולבו יהיו שווים, איך אוכל לומר ברכה כזאת ולבב בעמיה?... ולפי זה יצא שעיקר הברכה הזאת נתקינה לא על עבדות הגוף, אלא על עבדות הנפש, שבאה לידי ביטוי אצל עבדינו שאינו ראוי במצבות ואינו ראוי לבוא בקהל. אבל יהודי המחויב במצבות, ואפילו כשהוא נתון בשבי יכול הוא לקיים את המצוות, ואם איןנו מקימים מחמת אונס - הריenos רחמנא פטירה, אבל בתורת קיום המצוות ישנו, ובר מצוות מקרי - لكن שפיר מברך הוא את הברכה הזאת אף אילו כשהוא במצב ושבוי. لكن אמרתי לשאiley כי חס ושלום להם לבטל ברכה זו שהותקנה על ידי אבותיהם רבותינו זכרונם לברכה. ואדרבה, דזוקא בעת חובה עליינו לברך ברכה זו, למען יכירו אויבינו ומונדו, שלמרות שאנו נתונים בידם לעשויות בני כרצונם הרע, בכל זאת רואים אנו את עצמנו כבני חורין הנתונים במצב ושביה, וקרובה ישועתנו לבוא וגואלתנו להגלוות.

2. עלות ראייה חלק בעמוד רמה

ההבדל שבין העבד לבן החורין איננו רק הבדל מעמדי, מה שבמקורה זה הוא משועבד לאחר וזה הוא בלתי משועבד. אנו יכולים למצא עבד משכיל שרתוו הוא מלא חירות, ולהיפך בן חורין שרתוו הוא רוח של עבד. החירות הצבונית היא אותה הרוח הנשאה, שהאדם וכן העם בכלל מתרומות על ידה להיות נאמן להעכמים הפנימית שלו, להתקינה הנפשית של צלם אלהים אשר בקרבו, ובתקונה זאת אפשר לו להרגיש את חייו בתור חיים מגמתיים, שהם שווים את ערכם. מה שאין כן בבעל הרוח של העבדות, שלעולם אין תכו חייו והרגשתו מאיירים בתוכנות הנפשית העצמית, כי אם במה שהוא טוב ויפה אצל الآخر השולט עליו איזה שליטה שהיא, בין שהיא רשמית בין שהיא מוסרית, بما שהאחר מוצא שהוא יפה וטוב.

3. תלמוד בבלי מסכת Baba Batra דף י עמוד ב

יוסף בריה דרי יהושע חלש, אינגיד. "אל אבוח: מי חייזת? אל: עולם הפקך ראיית, עליונים למטה ותחתונים למעלת. אל: עולם ברורו ראיית. ואנו היכי חייזתינו? (אל): כי היכי דחשבין הכא חשבין התם, ושמעתיה שהו אומרים: מי שבא לבאן ותלמודו בידו, ושמעתיה שהו אומרים: הרוגי מלכות - אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן. מאן נינחו? אילימא ר'יע וחבריו, מושם הרוגי מלכות ותו לא? פשיטה, בלאו היכי נמי! אלא הרוגי לוד.

4. פלא יועץ ערך הצלת

...וממצוה רבה ייחשב למציל גוף או ממון ישראל, וכל שכן המציל נפשות הלקחים למות, כאילו קיים כל התורה כולה, שהרי אמרו: "כל המקימים נש Achd Misrael כל אילו קיים עולם מלא". ועל כן דא אמרו: "אפיקו ריקני שבישראל מלאים מכוון כרימון", כי יש רבים מישראל שנראים לפניהם [כלומר: באופן חיצוני] כלים ריקים, אבל יש בידם מזויה זו של הצלת ישראל, שבזה הם מכריעים ועורבים את החכמים והגדולים שביברל. והן אמרת שאין הקב"ה לוקח שוחד מצوها לנגד עבריה, ומשלם להם עונש על כל העבירות שעושים, ועל כל ביטול מצואה שמבעטלים,